

Zinken als een baksteen?

Ik vond vanmorgen in bed dat het al vroeg licht was op de Lindehoeve. Dat bleek alles te maken te hebben met een witte wereld buiten. Mijn eerste reactie? “Dan denk je dat je alles hebt gehad...” De blubber voor onze woningen is onbeschrijfelijk. En dat wil wat zeggen uit mijn mond; dingen beschrijven doe ik doorgaans niet onverdienstelijk. Maar dit... het is echt te erg!

Vanmorgen was Bert in alle vroegte al de loopplaten aan het schoonvegen. Ik bewonder zijn moed en doorzettingsvermogen. Onder zijn bezem veranderde de sneeuw in een soort ijzige en onverzettelijke pap.

“Gelukkig komen volgende week de stratenmakers weer”, zei ik. Bert keek me fronsend aan en ineens begreep ik de uitdrukking ‘stratenmaker op zee’. Als je hier stenen gaat leggen, vind je ze niet meer terug, die zinken als een baksteen.

En of we nou alles al gehad hebben? Ik houd er inmiddels rekening mee dat we ook nog een tornado op bezoek krijgen.

26 februari 2020, door Jacques